

Çocukların Cinsel İstismarı ile İlgili Türk Ceza Kanunu'ndaki Düzenlemelerin Almanya, İtalya ve İsveç Ceza Yasaları ile Karşılaştırılması

Comparison of the Turkish Penal Code About Sexual Abuse of Children to the Penal Codes of Germany, Italy and Sweden

 Ayten Püren DOĞANAY^a,
 Ahmet HİLAL^b

^aÇağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi,
Mersin, TÜRKİYE

^bAdli Tıp AD,
Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi,
Adana, TÜRKİYE

Received: 05.12.2018

Received in revised form: 07.01.2019

Accepted: 18.01.2019

Available online: 30.01.2019

Correspondence:

Ayten Püren DOĞANAY

Çağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Mersin,
TÜRKİYE/TURKEY

purendoganay@gmail.com

Derleme türünde yazılmış bu eser yüksek lisans
tezinden üretilmiştir.

ÖZET Ülkemizde ve dünyada çocuklar artan oranlarda cinsel istismara uğramaktadır. Bu bireylerde öngörülen ceza ve yaptırımlar ülkelere göre değişiklik göstermektedir. Türk Ceza Kanunu'nda çocukların cinsel istismarı tanımlanmıştır. Ancak yasalarımızda sanık konumundaki kişiler için özel düzenleme getirilmediği görülmektedir. İstismarcı olarak nitelenen kişilerin tek bir potada eritildiği, flört ilişkilerinin dahi bu kapsamda ele alındığı görülmektedir. Cinsel istismar vakalarında temel yaklaşımın cezalandırmak olduğu, sonraki süreçte mağdur ya da sanığa yönelik koruma-engelleme tedbirlerinin uygulamada pek karşılık bulmadığı da göze çarpmaktadır. Bu çalışmada, cinsel istismarı uygulayan çocukların tedavisinde ve sanıklara verilen cezalarda uluslararası uygulamaların karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ceza; cinsel istismar; çocuk; istismarcı; yasa

ABSTRACT In our country and in the world, children are exposed to sexual abuse at an increasing rate. The penalties and sanctions for these cases vary according to the countries. Sexual abuse is defined in the Turkish Criminal Code. However, in our penal code, it is seen that special regulations are not brought for defendants, the people who are characterized as abusers are all considered as the same, and even flirtation is discussed in this context. It appears that in sexual abuse cases the primary approach is to penalise, and protective and preclusive measures for victims or defendants have been taken in the subsequent process. The aim of this study is to compare the international practices in the treatment of victims of sexual abuse and the penalties imposed on the defendants.

Keywords: Penalty; sexual abuse; children; criminal code; abuser

Türk Ceza Kanunu (TCK)'nda çocukların cinsel istismarı "15 yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü, diğer çocuklara karşı ise sadece cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen, başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar" olarak tanımlanmıştır (TCK, Madde 103, Kanun Numarası: 5237, Kabul Tarihi: 26.09.2004). Tanımdan da anlaşıldığı üzere kanun koyucu çocukların cinsel istismarını, iradesi yaş küçüklüğü dolayısıyla geçerli olmayan ya da bazı sebeplerle iradesi geçersiz hâle gelen çocuklar olarak iki yönden ele almıştır. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) de cinsel istismarı hemen hemen benzer özellikler çerçevesinde değerlendirerek, çocuğun tam olarak

anlamadığı, yeterli bilgi veya gelişim düzeyine sahip olmadığı için rıza veremeyeceği ya da kanunlara, toplumun sosyal tabularına uymayan herhangi bir cinsel aktivite içerisinde yer alması olarak tanımlanmıştır.¹

Yirminci yüzyılın ilk yarısında Freud'un çocuk cinsel istismarı ile ilgili çalışmalarından sonra, Alfred Kinsey, Masters ve Johnson'ın da bu alanda çalışmaları olmuştur. Bu sayede çocuğun cinselliği toplum tarafından kabul edildiğinden, günümüzde de hâlâ mevcut olan çocukların korunmaya muhtaç oldukları düşüncesi benimsenmiştir.² DSÖ tarafından 2014 yılında yapılan bir araştırma sonucunda ise tüm dünyada yaklaşık olarak %20 oranında kadının ve %5-10 oranında erkeğin cinsel istismara uğradığı ileri sürülmektedir.³ Türkiye'de ise cinsel istismar konusunda yakın zamanlarda araştırmalar yapılmaya başlanmıştır. DSÖ ve Ankara Üniversitesinin birlikte hazırladığı "Türkiye'de Üniversite Öğrencilerinde Çocukluk Çağı Olumsuz Yaşam Deneyimleri Araştırması Raporu" ve "Çocuk İhmali ve İstismarının Türkiye'de Yapılan Araştırmalara Yansımaları: Bir Literatür İncelemesi" Türkiye'de yapılmaya başlanan araştırmalara örnek olarak gösterilebilmektedir.^{4,5}

Yapılan çalışma sonucunda, çocukluk çağında cinsel istismara maruz kalma oranının kadınlarda %20, erkeklerde ise %5-10 arasında olduğu, ayrıca bu vakaların %20-25'inin ise ensest olduğu saptanmıştır.⁶ Çocuk cinsel istismarcıların çoğu erkektir ve bu kişiler %85-90 oranında çocuğun tanıdığı kişilerdir. Başka bir çalışmada ise erkek çocukların %20'sinin ve kız çocuklarının da %52'sinin kendilerinden büyük kadınlar tarafından istismar edildikleri belirtilmiştir.⁷ Cinsel istismarın, %77 olasılıkla aile, %11 diğer akrabalar, %5 yabancı kişiler, %2 ise çocuğun bakımı ile ilgilenen diğer kişiler tarafından uygulandığı görülmektedir.⁸ Ayrıca, istatistik verilerin yetersiz kaldığı ve istismar vakalarının yalnızca %10'unun bildirildiği düşünülmektedir.⁹

Yapılan araştırmalar sonucunda, çocuk cinsel istismarcıların tavırlarının çocuğun cinsiyetine ve yaşına göre farklılıklar gösterebildiği, yaş büyüdükçe kız çocuklarına karşı daha sıklıkla cinsel pe-

netrasyona yönelme görülürken, erkek çocuklarına karşı ise daha çok sürütme yoluyla istismar gerçekleştirildiği gözlemlenmiştir (*Taçyıldız Ç., Cinsel İstismar Suçlarında Ebeveyn Kabul/Reddi (Baba) Ve Çocukluk Dönemi Kararlarının İşlenen Suça Etkisi, YL Tezi, 2013*).

İstismarın mağdur çocuk üzerinde yarattığı travma kısa ya da uzun vadede ortaya çıkabilmektedir. Travma şiddeti, çocuğun saldırganla ilişkisinin yoğunluğuna, oluşan fiziksel zararın boyutuna, seksüel hareketlerin şekline, şiddet kullanımına, çocuğun istismarcıyla iş birliğine, çocuğun içinde bulunduğu gelişim dönemine ve yaşına, yaşanan travma öncesi psikolojik durumuna ve ailenin olaya verdiği tepkiye bağlı olarak değişebilmektedir. Kaygı bozuklukları gibi sendromlar olaydan kısa süre sonra ortaya çıkabiliyor iken, uyuşturucu bağımlılığı ve depresyon cinsel istismarın uzun dönem sonuçlarıdır. Ayrıca yapılan bir araştırmada, çocukluğunda istismara uğramış kişilerin %80'inde psikolojik bir bozukluk saptadığı belirtilmiştir.¹⁰ Ayrıca, araştırmalarda çocukların cinsel istismarı ile çoğul kişilik bozukluğu arasındaki ilişkinin %90'lara varan oranlarda olduğu, Borderline kişilik bozukluğu saptanan kişilerin %70-80'inde ise çocukluk çağı cinsel istismar öyküsünün gözlemlendiği bildirilmiştir (*Atalay Ç., İstismar ve İhmalin Çocuk Üzerinde Oluşturduğu Olumsuz Psikolojik Sonuçlar, YL tezi, 2006*).^{7,11}

Çocukların cinsel istismarında korunmak istenen değer, çocukların vücudu ve cinsel dokunulmazlıklarıdır.¹² Çocuk cinsel istismarının faili bu değeri ihlal eden herkes olabilmektedir. Ancak, çocuk cinsel istismarı suçunda mağdurun kimliği açısından, mağdur, 18 yaşını doldurmamış çocuk olmak zorundadır. Ancak failin de çocuk olması durumunda fail, mağdur ve cezalandırılabilme açısından tartışmalı durum ortaya çıkmaktadır. Yaşı birbirine yakın, aynı gelişimsel düzeydeki küçük çocuklar cinselliği merak edebilmekte, hatta ilgi duyabilmektedirler. Bu durum "Cinsel oyun" kapsamında değerlendirilebilmektedir. Çocukların birbirlerinin genital bölgelerine bakması, dokunması gibi davranışların cinsel istismardan ayrı olarak ele alınması gerekmektedir. On iki yaşını doldurmamış çocuklar açısından TCK m. 31/1 gere-

ğince cezai sorumluluklarının olmadığı söylenebilmektedir. Her ikisi de 15 yaşını doldurmamış çocuklar açısından değerlendirildiğinde ise her iki çocuk da TCK m.103 kapsamında çocukların cinsel istismarı suçunu işlemiş sayılacaklardır. Ancak her iki tarafın da çocuk olması dolayısıyla mağdur ve fail sıfatı birbirine karışacaktır. Bu durum da ceza hukukunun temel prensiplerine aykırı durum teşkil edecektir. Çünkü suçun faili ve mağduru tek kişide birleşmiş olacaktır. Her iki tarafın da 15 yaşını doldurması hâlinde ise bu konuda farklı düşünceler mevcuttur. Bir düşünceye göre, her iki tarafında 15 yaşını doldurmuş çocuklar olması durumunda gerçekleşen reşit olmayanla cinsel ilişki suçu açısından cinsel ilişkiyi başlatan, bu konuda fiili hareketlerde bulunan, ikna eden tarafın fail olacağı, ikna edilen tarafın ise mağdur olacağı yönündedir.¹³ Bu görüşe karşıt olarak ise fail ile mağdur aynı kişide birleştiğinden iki tarafın da şikâyet hakkı olacağı, şikâyet durumunda iki tarafın da hem mağdur hem fail sıfatıyla yargılanacağı belirtilmektedir. Üçüncü görüş olarak ise fail ile mağdur sıfatı aynı kişide birleştiğinden suç oluşmamış sayılacağıdır. Bu görüşler çerçevesinde 15 yaşını doldurmuş 18 yaşından gün almamış çocuklar arasında rıza ile gerçekleştirilen cinsel birliktelikler suç olarak düzenlenmediğinden, toplum ve aile disiplini çerçevesinde değerlendirilmesi gerektiği ileri sürülmektedir.¹²

Cezalandırılma açısından bir diğer sorun ise reşit olmayan kişiler arasında gerçekleştirilen evliliklerde meydana gelen cinsel suçların hangi madde içinde cezalandırılması gerektiğidir. Türk Medeni Kanunu veli ya da vasisinin izni üzerine 17, olağanüstü sebeplerde mahkeme kararıyla 16 yaşında evliliği yasal kabul etmektedir (Türk Medeni Kanunu, madde 124, Kanun Numarası: 4721, Kabul Tarihi: 22.11.2001). Aynı kanunun 11/2 maddesi gereğince de “Evlilik kişiyi ergin kılar.” Böyle bir durumda iki tarafın da veli, vasisinin izni ya da mahkeme kararıyla yasal olarak evlenmiş bu iki çocuk açısından evlilik birliği içerisinde cinsel suç gerçekleştirilirse suç oluşacak mıdır? Oluşacak ise hangi suç olacaktır? Ceza kanunu açısından kişinin evlenme ile ergin kılınmasının önemi bulunmamaktadır. Çünkü ceza kanununda cinsel suçlar açısından 18 yaş ayrımı yapılmıştır.

Ülkemizde, cinsel suç işleyen sanığa hapis cezası dışında başka ceza-tedbir ve yaptırımlar düzenlenmiştir. Bunlar şu şekilde sıralanabilmektedir.

1. Kimyasal Kastrasyon; 26 Temmuz 2016 tarihinde “Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlardan Hükümlü Olanlara Uygulanacak Tedavi Ve Diğer Yükümlülükler Hakkında Yönetmelik” Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir (Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlardan Hükümlü Olanlara Uygulanacak Tedavi ve Diğer Yükümlülükler Hakkında Yönetmelik, Sayı: 29782, Kabul Tarihi: 26.07.2016). Bu yönetmelik kapsamında, TCK 102/2, 103 ve 104/2-3 maddelerinde yer alan suçlardan dolayı hapis cezasına mahkûm olanların, cezalarının infazı sırasında ve koşullu salıverildikleri takdirde denetim süresi içinde tabi olacakları yükümlülüklerin, tıbbi tedavilerin ve iyileştirme programlarının ne olacağı belirlenmiştir. Yönetmelikte bahsedilen suçu işleyen failin yükümlülükleri belirlenmiştir. Bunlar, tıbbi tedaviye tabi tutulmak, tedavi amaçlı programlara katılmak, suçun mağdurunun oturduğu ve çalıştığı yerleşim bölgesinde ikamet etmekten ve mağdurun bulunduğu yerlere yaklaşmaktan yasaklanmak, çocuklarla bir arada olmayı gerektiren bir ortamda çalışmaktan yasaklanmak ve son olarak çocuklar hakkında bakım ve gözetim yükümlülüğünü gerektiren faaliyet icra etmekten yasaklanmak olarak belirlenmiştir. Ancak bu yönetmelik suça sürüklenen çocuklar üzerinde uygulanmayacaktır. Yönetmelik içerisinde yer alan “Tıbbi tedaviye tabi olma”, yani diğer adıyla kimyasal kastrasyon 2016/12.975 Esas kararıyla Danıştay tarafından iptal edilmiştir. İptal edilme sebepleri olarak ise kimyasal kastrasyonun uygulanmasının Anayasaya korunan kişinin dokunulmazlığı hakkına saldırı teşkil etmesi ve ayrıca böyle bir yöntemin ceza yaptırımını niteliğinde olması dolayısıyla, yalnızca kanunla yürürlüğe girebileceği belirlenmiştir. Bizim de savunduğumuz görüşe göre, kişinin özellikle Anayasa ve taraf olduğumuz “İnsan Hakları ve Biyotıp Sözleşmesi” uyarınca hiç kimseye rızası dışında tıbbi müdahale yapılamayacağı yönündedir (Anayasa, madde 17, Kanun Numarası: 2709, Kabul Tarihi: 18.10.1982 ve Biyoloji ve Tıbbın Uygulanması Bakımından İnsan Hakları ve İnsan Haysiyete-

tinin Korunması Sözleşmesi: İnsan Hakları ve Biyotıp Sözleşmesinin Uygun Bulunduğuna Dair Kanun, Kanun Numarası: 5013, Kabul Tarihi: 03.12.2003).

2. Elektronik İzleme; Elektronik izleme suç işleyen kişilerin cezalandırılması açısından birçok ülke tarafından sıkça kullanılan bir yöntemdir. Elektronik izleme, bazı hükümlü ve tutukluların elektronik ortamda izlenmesini ifade etmektedir. Asıl amacın suç işleyen kişinin hapisanede cezasını çekmeksizin, kişinin ayağına ya da koluna saate benzer bir kelepçe takılarak bazı haklardan yoksun bırakmak olduğu söylenebilmektedir.

Türkiye’de de son yıllardır elektronik izleme yöntemi kullanılmaktadır. 5.275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda madde 105A ve madde 110/2, TCK’de madde 50/1-d ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu’nda madde 109/3-j, k, ı ve madde 231/8-c durumlarında elektronik izleme yöntemi uygulanmaktadır. 9.527 sayılı Denetimli Serbestlik Hizmetleri Kanunu madde 15A içerisinde de yine aynı şekilde şüpheli, sanık ve hükümlülerin toplum içinde izlenmesi, gözetimi ve denetimi amacıyla elektronik cihazların kullanılabilmesi anlaşılmaktadır. Ayrıca, 29.782 sayılı “Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlardan Hükümlü Olanlara Uygulanacak Tedavi ve Diğer Yükümlülükler Hakkında Yönetmelik” içerisinde madde 13/2’de elektronik kelepçe ile mağdurun cezasını çekeceği belirtilmektedir. İşlediği cinsel suçtan dolayı denetim serbestlik cezası alan failerin hapis cezası dışında alternatif bir yöntem ile cezalarının çektığı görülmektedir.

Avrupa Birliği elektronik izlemeyi konutta hapis cezası olarak 1990’lı yıllarda kabul etmiştir.¹⁴ İsveç’in kabul eden ilk ülkelerden olduğu, İtalya’nın ise 2000’li yıllarda kabul ettiği bilinmektedir. Konutta hapis (elektronik kelepçe) üç yılı aşmayan kısa süreli hapis cezalarında uygulanabilmektedir. Ayrıca, AIDS veya bağışıklık sisteminin zayıflığı ile ilgili ciddi bir hastalığı olan kişilerin cezaevinde tutulmasının sağlıkları açısından ciddi tehlikelere neden olma ihtimali olması hâlinde hapis yerine konutunda veya bir sağlık kuruluşunda hapsedilmesine karar verilebilmektedir. Al-

manya’da ise elektronik izleme ile konutta hapis 01 Ocak 2011 tarihinde yapılan değişiklik ile Alman Ceza Kanunu madde 68b’nin 12. fıkrası uyarınca elektronik izleme ve 1. fıkrasında konutta hapis, hapis cezasının infazı aşamasında hükümlünün denetiminde kullanılan seçenekler arasında yer almaktadır (Alman Ceza Kanunu <https://www.legislationline.org/documents/section/criminal-codes> Erişim Tarihi: 10.04.2017). 2004 yılında Avrupa Birliği’nde karşılıklı tanıma ve ceza yaptırımını uygulamasında uyum sağlanması amacıyla bir Yeşil Belge (Green Paper) yayımlanarak, elektronik izlemenin ceza yaptırımını olarak kabul edilmesine karar verilmiştir.

TARTIŞMA

Çocuklara karşı işlenen cinsel istismar suçlarının insanın beden bütünlüğüne yönelik en büyük saldırılardan biri olduğu bilinmektedir. Bu suçun işlendiği kanıtlanırsa sanığa ciddi cezai yaptırım uygulanmaktadır. Suça ilişkin maddi delillerin ortaya konulmasında adli bilimler devreye girmekte ve mahkemelere delilleri sunmaktadır. Cinsel istismarın sonuçları hem hukuku hem de adli bilimleri yakından ilgilendirmektedir. Hukuk, cinsel istismar sonrasında faile verilecek ceza ile ilgilenirken, adli bilimler suça ilişkin delillerin ve cezalandırılabilme koşullarının olup olmadığı, mağdurun ya da failin rehabilite edilip edilmediği konusunda yakından ilgilidir.

5237 sayılı TCK’de yapılan son değişikliklerle “Suçun 12 yaşını doldurmamış çocuğa karşı işlenmesi hâlinde, verilecek cezanın istismar durumunda 10 yıldan, sarkıntılık durumunda beş yıldan az olamaz.” denmektedir. Benzer bir uygulama İtalyan Ceza Yasaları’nda bulunmaktadır. Buna göre, TCK’de 12 yaş sınırı, İtalya Ceza Kanunu’nda 10 yaş olarak belirlenip ceza olarak ise 7-14 yıl arasında hapis cezası kabul edilmiştir (İtalya Ceza Kanunu <https://www.altalex.com/documents/news/2014/10/28/dei-delitti-contro-la-persona> Erişim Tarihi: 20.04.2017). Almanya ve İsveç Ceza Kanunlarında belirli bir yaşın altındaki çocuklara karşı işlenmesi hâlinde ceza açısından herhangi bir alt sınır belirlenmemiştir (İsveç Ceza Kanunu [148](https://www.go-</p>
</div>
<div data-bbox=)

vernment.se/contentassets/5315d27076c942019828d6c36521696e/swedish-penal-code.pdf Erişim Tarihi: 10.04.2017). Böyle bir alt sınırın belirlenmiş olması TCK ve İtalyan Ceza Kanunu açısından, küçük çocuklara karşı işlendiğinde faile daha fazla ceza verilecek olmasının yerinde bir karar olduğu görülmektedir.

TCK'de ve İsveç Ceza Kanunu'nda çocuklara karşı cinsel davranışlarda 15 yaş sınırı belirlenmiş iken, Alman Ceza Kanunu'nda 14, 16 ve 18 yaş, İtalyan Ceza Kanunu'nda ise 14 ve 17 yaş ayrımları yapılmıştır. İncelemeye konu olan ülkelerin tümünde yaş sınırları cezayı artırıcı nedenler olarak belirlenmiştir.

TCK'de 15 yaşını doldurmamış ya da doldurmuş olsa bile fiilin hukuki anlamını algılama yeteneği gelişmemiş çocuklara karşı yapılan cinsel davranışlara ceza olarak sekiz yıldan 15 yıla kadar hapis cezası belirlenmiştir. İsveç Ceza Kanunu'nda yine 15 yaşını doldurmamış çocuk ile cinsel birleşmeyle karşılaştırılabilecek birtakım eylemlerde bulunulursa iki-altı yıl arasında hapis cezası ile cezalandırılacağı belirtilmiştir. Suçun daha hafif nitelendirildiği durumlarda ise dört seneye kadar hapis cezası uygulanmaktadır. Almanya'da 14 yaşını doldurmamış çocukla cinsel davranışta bulunan ya da çocuğa kendisi ya da üçüncü kişi ile cinsel davranışta bulunması konusunda izin veren kişi altı aydan 10 yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılmaktadır. İtalyan Ceza Kanunu'nda ise 14 yaşını doldurmamış çocuklara karşı yapılan cinsel davranışların cezası altı yıldan 12 yıla kadar hapis cezası olarak belirlenmiştir. Mağdur çocuk 17 yaşını doldurmamış olmakla birlikte, failin küçüğün üst soy, vasi, evlat edinen ya da ona bakmakla yükümlü kişi olması hâllerinde yine aynı cezaya hükmedilmektedir. Çalışmaya konu olan yasalar, çocuğun yaşı açısından birbirine benzerlik göstermektedir.

İncelediğimiz dört kanunda da alt soy, üst soy, kardeşler arasında geçen cinsel birliktelikler cezalandırılmaktadır. TCK'de ve İtalyan Ceza Kanunu'nda bu durum, çocukların cinsel istismarı ve reşit olmayanla cinsel ilişki maddeleri içerisinde incelenmiş iken, Almanya ve İsveç Ceza Kanunlarında ayrı bir maddede yer almaktadır.

Alman Ceza Kanunu'nda "ensest" suçu adı altında mağdurun 18 yaşını doldurmamış olması haricinde her iki taraf da ceza almaktadır. Almanya'da soyundan biriyle cinsel birleşme yaşayan kişiye üç yıla kadar, kardeşiyle cinsel birleşme yaşayan kişiye ise iki yıla kadar hapis cezası verilmektedir. İsveç Ceza Kanunu'nda ise kendi soyundan bir çocukla cinsel birleşme yaşayan kişinin iki yıla kadar, kardeşi ile yaşaması hâlinde verilecek ceza ise bir yıla kadar hapis cezası olarak belirlenmiştir. İtalyan Ceza Kanunu'nda suçun; 10 yaşını doldurmuş 17 yaşından gün almamış mağdur çocuğa üst soy, vasi ya da evlat edinen tarafından işlenmesi hâlinde ise ceza altı yıldan 12 yıla kadar belirlenmiştir. On yaşını doldurmayan mağdur çocuğa karşı işlendiğinde, verilecek ceza ise yedi yıldan 14 yıla kadar hapis cezası olarak belirlenmiştir. TCK'de ise, ensest ayrı bir suç olarak yer almamış olsa da "Suçun üçüncü derece dâhil kan veya kayın hısımlığı ilişkisi içinde bulunan bir kişiye karşı ya da üvey baba, üvey ana, üvey kardeş veya evlat edinen tarafından" işlenmesi hâli yer almakta ve verilecek olan cezanın suçun temel şekline göre yarı oranında artırılacağı belirtilmektedir. Ayrıca, görüldüğü üzere, TCK'de "Suçun üvey kardeş tarafından gerçekleştirilmesi" hâline de değinilmişken, diğer kanunlarda bu ayrıma rastlanılmamıştır. Ayrıca TCK 104. maddede yer alan hükme göre, reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun aralarında evlenme yasağı bulunan çocuğa karşı işlenmesi hâlinde şikâyet aranmaksızın 10-15 yıl arasında ceza verilecektir.

Fiilin, çocukla arasında bakım-gözetim ilişkisi olan fail tarafından gerçekleştirilmesi de dört ceza yasasında bulunan ortak bir hükümdür. Ancak, yasalar arasında birtakım farklılıklar bulunmaktadır. İtalyan Ceza Kanunu'nda, mağdur çocuğun 17 yaşını doldurmamış olması durumunda üst soyu, vasisi veya evlat edinen veya bakmakla yükümlü kişi tarafından çocuğun rızası olmadan gerçekleştirilmesi ağırlaştırıcı hâl olarak belirlenip, ceza olarak altı yıldan 12 yıla kadar hapis cezası hükmedilecektir. On yedi yaşını doldurmamış küçüğün rızaya dayalı olarak bahsedilen kişilerle cinsel davranışlarda bulunması durumunda ise ceza beş yıldan 10 yıla kadar olarak belirlenmiştir. Mağdurun fail ile

birlikte yaşıyor olması hâlinde de yine aynı cezaya hükmedilmektedir. Ancak bu durum; Almanya, İsveç ve Türk Ceza Kanunlarında 18 yaş altındaki tüm çocukları kapsayan niteliktedir. Almanya’da güvenin kötüye kullanımı maddesi altında üç aydan beş yıla kadar hapis cezası, İsveç’te 18 yaşını doldurmamış çocuklara karşı işlenmesi hâlinde iki yıldan altı yıla kadar hapis cezası, son olarak Türkiye’de ise cezayı yarı oranında artırarak sebep olarak belirlenmiştir.

5.237 sayılı TCK’ye son değişikliklerle eklenen bir diğer kavram ise “sarkıntılık” olmuştur. Sarkıntılık kavramının hafifletici sebep olarak ele alındığı görülmektedir. TCK’ye göre hafifletici sebep olan bu durum, İsveç Ceza Kanunu’nda da benzer şekilde yer almaktadır. Ancak İsveç Ceza Kanunu’nda ayrı maddede yer alıp, suçun daha hafif nitelendirildiği durumlarda cezanın azalacağı belirtilmektedir. Alman Ceza Kanunu’nda ise “daha az ciddi hâllerde” ibaresi yer almaktadır. Yine aynı şekilde İtalyan Ceza Kanunu’nda da suçun hafif durumlarda kalması hâlinde cezanın azalacağı belirtilmiştir. Bu maddenin değişik adlarla da olsa dört ülkenin ceza kanununda yer aldığı ve yapılan hareketle verilen ceza arasındaki orantılılığı sağlayabilmesi açısından uygun olduğu görülmektedir.

Vücuda organ ya da sair cisim sokma açısından, TCK’de bu fiili işleyenlere 16 yıldan az olmayan hapis cezası verilirken, İsveç Ceza Yasası’nda “cinsel birleşme ya da cinsel birleşme ile karşılaştırılabilir bir eylem” ibaresi uyarınca iki-altı yıl arasında, İtalya’da 14 yaşını doldurmayan çocukla gerçekleştiğinde altı yıldan 12 yıla kadar hapis cezası ve son olarak Almanya’da ise altı aydan 10 yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılmaktadır. Söz edilen durum açısından, en ağır yaptırımın bizim yaşamızda olduğu, en az cezanın ise İsveç Ceza Yasası’nda olduğu görülmektedir. Bu durum, toplumsal hassasiyetlerimizden kaynaklansa da cinsel suçları belirgin bir şekilde azalttığını söylemek mümkün değildir.

Diğer ülkelerin kanunlarından farklı olarak Alman Ceza Kanunu’nda cinsel davranışın gerçekleşmesine izin veren, bu konuda teşvik eden kişi de cezalandırılmaktadır. Bu konuda aracılık yapan,

fırsat sağlayan ya da teşvik etme durumunu gerçekleştiren kişi üç yıla kadar hapis ya da adli para cezası ile cezalandırılacaktır. Cinsel suç işleme konusunda birini teşvik eden ya da bu konuda izin veren kişinin de cezalandırılıyor olmasının yerinde olduğu görülmektedir. Çünkü kişi her ne kadar fiili olarak bu suçu işlememiş olsa da kişinin sergilediği davranış sonucunda cinsel suç gerçekleşmektedir. TCK’de “suça iştirak” başlığında suça azmettiren ve yardım edenin de cezalandırılacağı belirlenmiştir. Birini suç işleme konusunda azmettiren kişiye verilecek cezanın suçun failinin alacağı ceza ile aynı olduğu hükme bağlanmıştır. Yardım eden sıfatı ise, kişinin bir başkasını suç işlemeye teşvik etmesi, suç işleme kararını kuvvetlendirmesi veya fiilin işlenmesinden sonra yardımda bulunacağını vaat etmesi şeklinde belirlenmiştir. Ayrıca, suçun nasıl işleneceği hususunda yol göstermesi, fiilin işlenmesinde kullanılan araçları sağlaması veya suçun işlenmesinden önce ya da işlenmesi sırasında yardım ederek fiilin icrasını kolaylaştırması hâllerinde de yardım eden sıfatından bahsedilmektedir.

İtalyan Ceza Kanunu’nda yer alan hükme göre, 13 yaşını doldurmuş küçükle arasında üç yaştan fazla bulunmayan başka bir küçüğün cinsel davranışlarda bulunması suç oluşturmamaktadır. Çocukların cinselliği merak etmeleri, yaşamak istemeleri doğal bir durum olduğundan, yaşları birbirine yakın çocukların rızaya dayalı birtakım cinsel davranışlarda bulunmalarında cezalandırma olmamasının uygun olduğu düşünülmektedir. Yaşamızda, cinsel suçlarda 15 yaşını doldurmuş 18 yaşından gün almamış çocuğun rızası mevcut ve iradesini etkileyen bir durum yok ise şikâyet üzerine dava açılabilmektedir. Kanunun bu maddesi dolayısıyla, aralarında çok yaş farkı olan mağdur çocuk ile fail arasında her ne kadar mağdur çocuğun rızası mevcut olsa da o çocuğun iradesinin hiçbir şekilde sarkatlanmamış olacağı kabul edilemez.

23.11.2005 tarihinden önce, TCK’nin 104/2 maddesinde “Fail mağdurdan beş yaştan daha büyük ise şikâyet koşulu aranmaksızın cezası iki kat artırılır” hükmü yer almaktadır. Bu hüküm, Anayasa Mahkemesi’nin 23.11.2005 tarihli, 2005/103 esas, 2005/89 karar sayılı olan kararı ile failler arasında eşitsizlik yarattığı gerekçesiyle yürürlükten

kaldırılmıştır. Hükmün iptal edilmesi ile akranlar arasında yaşanan cinsel davranışlar ile çocuğun kendisinden yaşça büyük biriyle yaşadığı cinsel davranışlar bir tutulmuştur. Çocukların kendi aralarında birtakım cinsellik barındıran davranışlarda bulunmalarının, çocukların gelişimi açısından ve cinselliğin doğası gereğince uygun olduğu görüşü ile Anayasa Mahkemesinin bu kararının çeliştiği, akranlar arasında rızaya dayalı cinsel ilişkilerin suç olmaktan çıkarılması gerektiği tartışılmaktadır.

Bu değerlendirme yeniden yapılacak ise, 5237 sayılı TCK'nin 104/2 maddesinde 23.11.2005 tarihinden öncesine kadar bulunan "Fail ile mağdur arasındaki yaş farkının beş yıldan fazla olması hâlinde" ibaresinin olması gerektiği düşünülmektedir. Ancak, çocuklardan ikisinin de 15 yaşını doldurmuş olmaları, rızaya dayalı cinsel davranışlarda ya da cinsel birleşmede bulunmaları ve aralarındaki yaş farkının, İtalyan Ceza Kanunu'nda da olduğu gibi üç yaş olarak düzenlenmesi önerilmektedir. Yaş farkını tamamen kaldırarak akranlar arasındaki flört ilişkilerini göz ardı etmek yanlış olacaktır.

Pornografik materyaller kullanımına her dört ceza kanununda da yaptırım uygulanmış olmakla beraber, birtakım farklılıklar bulunmaktadır. On sekiz yaşını doldurmamış çocuğun cinsel içerikli poz vermesini sağlama açısından İsveç Ceza Kanunu'nda belirlenen suça uygulanan ceza, adli para cezası ya da en fazla iki yıl hapis cezası olarak belirtilmiştir. TCK'de de müstehcenlik suçu açısından aynı durumda verilecek ceza ise beş yıldan 10 yıla kadar hapis ve beş bin güne kadar adli para cezasıdır. Yasamızda çok daha ağır cezalandırma söz konusu iken, İsveç Ceza Kanunu açısından suçun geniş çaplı olması, önemli bir finansal getiri sağlama ya da bu suçun işlenmesi sırasında çocuğa gadarlık yapılması durumunda ise altı aydan altı yıla kadar hapis cezası olacak şekilde artırılmaktadır. İtalyan Ceza Kanunu'na göre "Küçüklere kötü etkide bulunma suçu" adı altında cinsel fiillerin çocuğun önünde gerçekleştirilmesi ya da çocuğun bu konuda yardımcı olması durumunda bırakılması cezalandırılıp, ceza olarak ise bir ile beş yıl arası hapis cezası belirlenmiştir. Bu maddenin TCK'de tam karşılığı bulunmamaktadır, ancak çocuğa müs-

tehcen görüntüler göstermenin de bu madde içerisinde yer almasından dolayı TCK'de yer alan cinsel taciz, çocukların cinsel istismarı ve müstehcenlik suçlarının tek maddede birleştirildiği izlenimini vermektedir. Alman Ceza Kanunu'nda ise "Çocuğa pornografik görüntüler izleten, pornografik içerik içeren ses kayıtları dinleten ya da cinsel içerikli konuşma yapan" kişi açısından ise farklı bir durum söz konusudur. Burada cezalandırılma açısından kendisi ile veya failin ya da üçüncü kişinin önünde cinsel birliktelik yaşaması için çocuğa pornografik görüntüler izletme fiili de kanuna eklenmiştir. Burada çocuğun cinsel obje olarak kullanılmasının önüne geçmek amaçlanarak, dört ülkede de cezai yaptırıma tabii tutulduğu görülmektedir.

Çocuğun fuhuşta yer alması konusunda; İsveç Ceza Kanunu'na göre, 18 yaşından küçük çocuğu para karşılığında cinsel davranışta bulunmaya ikna eden kişi iki yıldan az hapis ya da adli para cezası ile cezalandırılmaktadır. Ancak, söz konusu parayı o kişinin vermesi gerekmemektedir. O ödeme üçüncü kişi tarafından sağlanırsa da üçüncü kişi sorumlu tutulacaktır. TCK'de ise tam karşılığı olmamakla birlikte, 227. madde olan "fuhuş" adı altında yer alan suçla benzerlik göstermektedir. Fuhuş kelimesinin anlamı TDK'ya göre "İçinde bulunulan toplumun kurallarına uymayan bir biçimde bir veya birkaç kişiyle para karşılığında cinsel ilişkide bulunma" olarak tanımlanmasından dolayı, fuhuş suçunun para karşılığında gerçekleştirileceği anlaşılmaktadır. TCK'de fuhuş suçunun ilk fıkrası çocuklara yöneliktir. Çocuğun fuhuşta olmasında rolü olanlara verilecek ceza ise dört yıldan 10 yıla kadar hapis ve beş bin güne kadar adli para cezası olarak belirlenmiştir. Bu iki ülke kanunun söz konusu suça verilen cezalar arasındaki fark oldukça fazla olmakla birlikte; cezaların fazla olmasının her zaman suçu önleyemeyeceği, suçların gerçekleşmesini önleyecek birtakım tedbirlerin de alınması gerektiği düşünülmektedir.

İtalya Ceza Kanunu'nda "Cinsel istismar gerçekleştirmek amacıyla çocukların güvenini kazanma suçu" yer almaktadır. TCK hükümlerinde yer almayan bu suça göre, çocuklara karşı pornografi, fuhuşa yönlendirme veya cinsel saldırı, küçüklere karşı iradeyi baskılayan sebep olmadan

gerçekleştirilen cinsel davranışlar, küçüklere kötü etkide bulunma suçu ve grup cinsel saldırı fiiline iştirak suçlarının işlenmesi amacıyla internet veya diğer iletişim yöntemlerinin kullanılması cezalandırılmaktadır. TCK'de ise 105/2-d maddesi içerisinde belirtilen hükme göre cinsel taciz suçunun çocuklara karşı işlenmesi kapsamında "Posta veya elektronik haberleşme araçlarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle işlenmesi" hâlinde cezanın yarı oranında artacağı belirlenmiştir. TCK'de de artırıcı sebep olarak belirlenmiş olması İtalyan Ceza Kanunu ile uyumludur. Günümüzde çocuklar internetle çok fazla meşgul olmalarından dolayı, internetin sağladığı ulaşabilmek-iletişim-etki edebilmek suçun işlenmesini kolaylaştıracaktır. Çocuklar güvendikleri kişiler ile daha rahat iletişime geçeceklerinden, burada fail, çocukla internet ortamında bir süre konuşarak çocuğun güvenini sağlayarak kendisine avantaj yaratma amacı gütmektedir. O yüzden de cinsel davranışları gerçekleştirmesi kolaylaşacaktır. Ancak, TCK 104. madde içerisinde yer alan cinsel taciz suçunun çocuklara karşı işlenmesi hâli, değişikliklerden önce "çocukların cinsel istismarı" suçu içerisinde yer almakta ve ceza olarak üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası verilmekte idi. Kanun koyucu, bu suçu cinsel taciz maddesi içerisine ekleyerek cezasını altı aydan üç yıla kadar hapis cezası olarak belirlemiştir. Bu durumun, çocukları koruma açısından son derece yetersiz olduğu açıktır. Bu sebeplerden ötürü, çocuklara karşı cinsel taciz suçunun ve bahsettiğimiz "Posta veya elektronik haberleşme araçlarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle işlenmesi" fıkrasının, çocukların korunması ve cinsel istismarın gerçekleşmesini kolaylaştıracağı gerekçeleriyle "çocukların cinsel istismarı" suçu içerisine eklenmesinin yerinde olacağı düşünülmektedir.

Alman Ceza Kanunu'nda yer alan, 14 yaşını doldurmamış çocuğu bir başkasına temin edeceği konusunda söz veren, bunu gerçekleştiren ya da bu suçu işlemek için başkasıyla anlaşan kişinin üç aydan beş yıla kadar cezalandırılmasına hükmedilmektedir. Aynı suç içerisinde failin, 14 yaşını doldurmamış çocuklara karşı yapılan cinsel suçları cezalandıran maddeye benzer bir suçtan dolayı son

beş yıl içerisinde kesin hüküm alması hâlinde ise cezanın alt sınırı belirlenmiştir. İsveç Ceza Yasası'nda ise kanunda bahsedilen durumlar içerisinde 15 yaşını doldurmamış çocuğa cinsel davranışta bulunmak için, çocukla anlaşma sağlayan ve buluşmanın gerçekleşmesi için eylemlerde bulunan kişinin de cezalandırılması durumu bulunmaktadır. Bu hâlde adli para cezasına ya da en fazla bir yıl hapis cezasına hükmedilmektedir. Bahsedilen suçlara benzer nitelikte olarak, TCK'de "Fuhuş" başlıklı 227. Madde yer almaktadır. Buna göre, fuhuş yapma maksadıyla çocuğu tedarik eden ya da bu konuda aracılık eden kişi dört yıldan 10 yıla kadar hapis ve beş bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılmaktadır. Çocukların bu tarz eylemlere konu olmalarının kabul edilemez bir durum olması dolayısıyla, suçun TCK'de yer alması doğru bulunmaktadır.

İsveç Ceza Kanunu'nda 14. madde cezasızlık sebeplerini içermektedir. Buna göre, 15 yaşını doldurmamış bir çocuğa karşı; çocuklara karşı cinsel sömürü, çocuk istismarı suçu, çocuğun cinsel içerikli poz vermesini sağlama ya da çocuğa cinsel taciz suçlarında, çocuğun yaşına istinaden fail ile mağdur çocuğun arasındaki ilişki ve diğer tüm durumlar göz önünde bulundurularak suç isnat edilen kişinin cezai yükümlülüğünün olmayabileceği belirtilmiştir. Bu maddenin açık şekilde yazılmadığı ve "yaşa istinaden" sözünde anlatılmak istenenin failin de çocuk olması durumunun olabileceği düşünülmektedir. Bir diğer cezasızlık sebebiyse aynı maddede, 15 yaşını doldurmamış çocuğa cinsel davranışta bulunmak için çocukla anlaşma sağlayan ve bu buluşmanın gerçekleşmesi için eylemlerde bulunan kişinin çocuğa karşı herhangi bir cinsel istismar olmayacak şekilde davranması durumudur. Kişi bu hâlde de ceza almamaktadır. TCK açısından, 18 yaşını doldurmamış çocuk ile cinsel davranışta bulunmak için anlaşan ve bu konuda eylemlerde bulunan kişi, bu amacından gönüllü olarak vazgeçmesi hâlinde, o zamana kadar icra ettiği fiillerin suç teşkil etmemesi hâlinde cezalandırılmamaktadır.

Diğer kanunlarda olmayıp, İtalyan Ceza Yasası'nda yer alan hüküm ise cinsel suçlara ait hak yoksunluklarıdır. Çocuklara karşı gerçekleştirilen

cinsel suçlardan mahkûm olanların, çocukların bulunduğu yerlere girmeleri ve onlarla bağlantı kurmasını gerektiren meslekleri yapmaları yasaklanmış olup, ayrıca yeni taşındığı yerlerde polise sabıkası ile ilgili haber vermek yükümlülükleri bulunmaktadır. Bu suçlardan hüküm alan kişilerin böyle yükümlülüklerinin olması çocukları korumaya yöneliktir. Bu şekilde çocukları koruyucu bir madde TCK'de yer almamakla birlikte, 5.275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 108/9 maddesi ve 29.782 sayılı "Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlardan Hükümlü Olanlara Uygulanacak Tedavi Ve Diğer Yükümlülükler Hakkında Yönetmelik" içeriğinde İtalyan Ceza Kanunu'na benzer şekilde yer almaktadır. Yönetmelikte yer alan diğer koruma yöntemlerinden farklı olarak ise tedavi amaçlı programlara katılmak, suçun mağdurunun oturduğu ve çalıştığı yerleşim bölgesinde ikamet etmekten ve mağdurun bulunduğu yerlere yaklaşmaktan yasaklanmak ve son olarak çocuklar hakkında bakım ve gözetim yükümlülüğünü gerektiren faaliyet icra etmekten yasaklanmak yükümlülükleridir. Kimyasal kastrasyon konusuna gelindiğinde ise İsveç'te 1993 yılından itibaren gönüllülük esasına dayalı olarak kimyasal kastrasyonun uygulandığı görülmektedir.¹⁵

TCK'de 103. maddede, sarkıntılık hâlinde kalan suçun failinin çocuk olması durumunda ve reşit olmayanla cinsel ilişki suçlarında şikâyet şartı aranmaktadır. Şikâyet hakkı kullanıldıktan sonra geri çekilebilen bir haktır. İtalyan Ceza Kanunu'nda ise failin velayet hakkı bulunan çocuğa ya da bakım, gözetim, sahibi olduğu çocuğa karşı yaptığı cinsel davranışlar, kamu görevinin verdiği yetkiyi kullanarak cinsel davranışların gerçekleştirilmesi ve son olarak cinsel suçların re'sen kovuşturulan bir başka suçla birlikte işlenmesi durumlarında, re'sen soruşturma ve kovuşturma yapılmaktadır. Ayrıca, mağdur çocuğun 10 yaşını doldurmamış olması da bir diğer re'sen kovuşturma nedenidir. Ancak, şikâyet hakkı burada bir kez kullanılabilen ve geri alınamamaktadır. Bu yaklaşım ile mağdurun şikâyet hakkını kullandıktan sonra, tehdit ya da benzeri başka sebeplerle şikâyetini geri alması engellenmiştir. Bu yaklaşımın TCK'de de yer almasının çocuğun korunması açı-

sından uygun olacağı düşünülmektedir. İsveç Ceza Kanunu'nda cinsel suçlar kapsamında şikâyet ile ilgili herhangi bir açıklama bulunmamaktadır. Alman Ceza Kanunu'nda ise gençlerin cinsel istismarı maddesinin (madde 176) 3. fıkrasında, davacı makamın görev icabı mevcut kamu çıkarı nedeni ile davaya girilmesi gerektiğini düşünmediği hâllerde suçun şikâyete bağlandığı görülmektedir. Alman Ceza Kanunu madde 174, 176 ve 180 uyarınca bu suçlara teşebbüsün de cezalandırıldığı ve ayrıca yukarıda bahsedilmiş olan 176/3 maddesi haricinde soruşturma ve kovuşturmanın re'sen yapılabacağı görülmektedir.

Çocukların cinsel istismarı suçu sonucunda mağdur çocuğun hayatını kaybetmesi konusunun da TCK ve Alman Ceza Kanunu'nda hükme bağlandığı görülmektedir. Buna göre, TCK uyarınca, suç sonucu mağdur çocuğun bitkisel hayata girmesi veya ölümü hâlinde ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmedilir. Alman Ceza Kanunu'na göre ise failin ağır ihmali dolayısıyla çocuğun hayatını kaybetmesi hâlinde 10 yıldan az olmayan ya da müebbet hapis cezası ile cezalandırılmaktadır. İtalyan ve İsveç Ceza Yasaları'nda cinsel istismar suçları içeriğinde, cinsel istismar sonrasında mağdur çocuğun hayatını kaybetmesi hâli yer almamaktadır.

SONUÇ

TCK ve incelenen yasalar açısından, kanun içeriklerini birbirinden ayıran birtakım farklılıklar olsa da genel itibarıyla ülkelerin birbirine benzeyen yasalara sahip olduğu görülmüştür. Ayrıca, TCK'nin diğer ülkelere kıyasla cezalandırma açısından İtalyan Ceza Yasası ile benzerlik göstererek, diğer iki ülkeye kıyasla daha yüksek cezalar barındırdığı görülmüştür. Alman Ceza Kanunu'nda cezaların daha çok hapis ya da para cezası olarak seçimlik hâlde, İsveç Ceza Kanunu'nda yine aynı şekilde seçimlik olmasa da hapis cezalarının düşük seviyede olduğu göze çarpmıştır. Ayrıca, İtalyan Ceza Kanunu dışındaki ülkelerde, faili cezalandırmak dışında, mağdurun korunması ya da rehabilite edilmesi açısından hükümlerin olmadığı görülmüştür.

Türkiye'de çocuklara karşı işlenen cinsel suçlara uygulanan cezalar açısından, karşılaştırılan ül-

kelere kıyasla ülkemizde daha yüksek cezalar verildiği görülmüştür. Ülkemizde, karşılaştırılan ülkelere kıyasla daha uzun hapis cezaları öngörülmüş olmasına rağmen, cinsel suçlar ile bağlantılı olarak mağduru koruyacak önlemler konusunda eksiklik olduğu göze çarpmaktadır.

Ülkemizde Ceza İnfaz Yasası, yerleşik uygulamalar ve çıkarılan af yasaları sonucunda cezalandırmanın yasalardaki kadar yüksek olmadığı, sanıkların cezalarının bir kısmını yattıkları, bunun da yasadaki cezaların önleyiciliğini ortadan kaldırdığı görülmektedir. Bu nedenle Ceza İnfaz Yasaları'nın cinsel suçlar açısından gözden geçirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, TCK'de çocukların cinsel istismarı suçunda yer alan "Suçun sarkıntılık hâlinde kalması" tanımının net olmadığı, kimi hâllerde istismarın da sarkıntılık olarak değerlendirildiği, bunun adaletin oluşmasında sıkıntıya yol açtığı, bu nedenle de tanımın daha net olmasının gerekli olduğu düşünülmektedir. Son olarak, akran çocuklar arasındaki flört ilişkileri kapsamında yaşanan cinsel

davranışlar konusunda failin yaşı açısından ayırım yapılması, özellikle çocukları korumaya yönelik tedbirlerin tam ve eksiksiz uygulanması, ayrıca sanıkların çocuklardan uzak tutulması sağlanmalıdır.

Finansal Kaynak

Bu çalışma sırasında, yapılan araştırma konusu ile ilgili doğrudan bağlantısı bulunan herhangi bir ilaç firmasından, tıbbi alet, gereç ve malzeme sağlayan ve/veya üreten bir firma veya herhangi bir ticari firmadan, çalışmanın değerlendirme sürecinde, çalışma ile ilgili verilecek kararı olumsuz etkileyebilecek maddi ve/veya manevi herhangi bir destek alınmamıştır.

Çıkar Çatışması

Bu çalışma ile ilgili olarak yazarların ve/veya aile bireylerinin çıkar çatışması potansiyeli olabilecek bilimsel ve tıbbi komite üyeliği veya üyeleri ile ilişkisi, danışmanlık, bilirkişilik, herhangi bir firmada çalışma durumu, hissedarlık ve benzer durumları yoktur.

Yazar Katkıları

Bu çalışma hazırlanırken tüm yazarlar eşit katkı sağlamıştır.

KAYNAKLAR

1. Polat O. [All aspects of pedophilia]. The Bulletin of Legal Medicine. 2015;20(1):60-70. [\[Crossref\]](#)
2. Çalışandemir F, Bencik S, Artan İ. [Sexual education of children: an overview from the past to present]. Eğitim ve Bilim. 2008;33(150):14-27.
3. Beyazıt U. [An overview of the postgraduate thesis about child abuse in Turkey]. Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi. 2015;1(1).
4. İMDAT | Şiddeti Önleme ve Rehabilitasyon Derneği & ASUMA-Acibadem Üniversitesi Suç ve Şiddetle Mücadele Uygulama ve Araştırma Merkezi. Çocuk İstismarına Yönelik Rapor. İstanbul: 2016. p.67.
5. Bakır E, Kapucu S. [Reflection of child neglect and abuse to researches in Turkey: a literature review]. Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi. 2017;4(2):13-24.
6. İbiloğlu AO, Atlı A, Oto R, Özkan M. [Multifaceted glance on childhood sexual abuse and incest]. Current Approaches in Psychiatry. 2018;10(1):84-98. [\[Crossref\]](#)
7. Bulut S. [The problem of defining sexual abuse in children]. Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi. 2007;3(28):139-56.
8. Ovayolu N, Uçan Ö, Serindağ S. [Sexual abuse in child and its effects]. Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi. 2007;2(4):13-22.
9. Polat O. [Forensic medicine]. Çocukların Cinsel İstismarı. 1. Baskı. İstanbul: Der Yayınları; 2000. p.207-32.
10. Topbaş M. [A big shame of mankind: child abuse]. TAF Prev Med Bull. 2004;3(4):76-80.
11. Güler N, Uzun S, Boztaş Z, Aydođan S. [The behaviours of mothers who perform physical or emotional abuse/neglect of their children]. C.Ü. Tıp Fakültesi Dergisi. 2002;24(3):128-34.
12. Aydın M. [Sexual abuse of children]. Çocukların Cinsel İstismarı ve Reşit Olmayanla İlişki Suçu. 2. Baskı. Ankara: Seçkin Kitabevi; 2014. p.17-32.
13. Artuk ME, Gökçen A, Yenidünya AC. Ceza Hukuku Özel Hükümler. 11. Baskı. Ankara: Turhan Kitabevi; 2011. p.195.
14. Koç Z. [Electronic monitoring house arrest]. Ankara Barosu Dergisi. 2013;(2).
15. Hacettepe Üniversitesi Adli Tıp A.D. Cinsel Dokunulmazlığa Karşı İşlenen Suçlarda Dene-timli Serbestlik Hükümlerinin Uygulanmasına Yönelik Ortak Dil Belirleme Çalıştayı; 2017.